

CARTOGRAFIA: QUÈ TENIM, DE QUÈ DISPOSEM?

La cartografia és pels excursionistes una de les eines més preuades. Disposar d'un bon mapa, pot suposar més possibilitats d'excursions, més indrets a conèixer, però... tal com ens preguntàvem de bon principi...

Què tenim?

Tenim molts organismes oficials dedicats exclusivament a l'elaboració de Cartografia com són: «Instituto Geográfico Nacional», l'Institut Cartogràfic de Catalunya, el «Servicio Geográfico del Ejército», Cartografia de les diferents Diputacions, Cartografia de l'ex-Corporació Metropolitana i segurament encara ens en deixem algun organisme.

De què disposem?

Pels excursionistes ben poc. Tots aquests instituts elaboren mapes que en podríem dir per a usos tècnics, tot i que els tècnics tampoc estan contents, però els muntanyencs portem un altre tipus de mapa. A Catalunya hem tingut la gran sort de tenir les editorials Alpina, Montblanc, que han cobert les zones potser més importants o «espectaculars» de Catalunya. La resta ve complementat per l'esforç de moltes entitats que, amb l'excusa d'una marxa social, de regularitat o campament s'ha editat un mapa.

La resta del país queda desconeguda per a molts. La cartografia oficial, gairebé sempre, s'ha de comprar a les capitals de província els dies laborables al matí. L'escala del planell 1:50.000 és la més normal amb data de publicació del mapa més aviat antiga.

De fet, últimament, s'han vist novetats i precisament el Vallès Oriental es pot considerar privilegiat doncs han aparegut edicions modernes per part de la Generalitat de Catalunya com són els mapes per satèl·lit, i el comarcal E 1:50.000, però el que ens interessava remarcar és el mapa com a eina quotidiana per a conèixer el País.

Sabem que tot és car i la cartografia encara més, però si volem estar a nivells europeus també en aquest aspecte ens cal renovar profundament la base i fer edicions pensant en el gran públic. Mapes plegats fàcils de trobar és potser una de les tasques que aquests organismes els toca fer. Quan la faran? Això ja és preguntar massa. De moment hem d'anar tirant amb el que tenim i preguntar a les persones grans quan hom té ganes de fer excursions sortint de «zones conegudes». Són ells, encara, els únics que recorden camins a peu, camins que sense cartografia costen de trobar, i com que costen de trobar, es perden.

Desitjaríem que tot això arribés, no pel 92, que ja hi han masses coses, però sí que hauria d'arribar com més aviat millor.

Albert Estapé